

v Evropi pa tudi pri nas kažejo, da so eden resnih problemov pri animiranju ranljivih poprejšnje individualne negativne izkušnje v izobraževanju. Prav te močno utrjujejo prepričanje posameznikov, da »učenje ni zame in jaz nisem za učenje«. Težave se pojavijo takoj, ko učitelji skušajo te odrasle navdušiti, da bi se udeležili posebnih izobraževalnih programov, kjer naj bi pridobili drugačne, pozitivne izobraževalne izkušnje in spremenili svoja prepričanja o tem, kaj jim ta dejavnost lahko ponudi. Če učitelji pri tem delu niso razvili profesionalne odličnosti, bodo težko zares uspešni.

Podatki Evalvacije 2009–2010 kažejo, na kaj morajo po izkušnjah njihovih predhodnikov v prihodnje najbolj paziti vsi učitelji, ki želijo dosegti profesionalno odličnost pri delu z ranljivimi odraslimi (Možina et al., 2010a; Možina et al., 2010b; Možina et al., 2010c):

Nove poti do najbolj ranljivih odraslih

Pravi rezultati dobrega učiteljevega dela se bodo v končni fazi pokazali v zanimanju njegovih učencev za nadaljevanje učenja skozi organizirane oblike. Za doseganje tega učinka pa morajo učitelji najprej posebno pozornost nameniti dostopu do primernih udeležencev, kar je kritičnega pomena, če želijo v svoje delo vključevati odrasle iz ranljivih skupin. Zelo natančno morajo premisliti, po katerih »kanalih« bodo širili informacije o izobraževalnem programu, ki ga želijo izvesti, in kako bodo ključne udeležence tudi pridobili za to, da bodo kasneje v programu sodelovali.

O precejšnjih težavah so v evalvaciji poročali tisti učitelji, ki so zato, da bi sploh lahko dosegli minimalno število udeležencev, v program vključevali vse, ki jih je program zanimal. Posledično so se pojavljale različne težave glede vsebin, razlik in interesov, ki so obstajali znotraj skupine, in tudi druge nesinhronosti. Programi sami pa so se pokazali kot zanimivi in predvsem učinkoviti tudi za bolj izobražene udeležence, npr. za gimnazijsko ali višje izobražene.

Zavezanost področju dela z ranljivimi odraslimi

Evalvacija je prinesla še eno spoznanje: predpogoj za doseganje resničnih učinkov programov je doseganje večjega števila odraslih, to pa je mogoče le ob dolgoročni zavezanosti učiteljev in načrtovalcev politik razvoju tega področja tako na nacionalni kot lokalnih ravneh. Pokazalo se je namreč, da je v praksi dostopnost programov najbolj ranljivim odraslim eden resnejših problemov. Ne le, da so bili različni »kanali informiranja« doslej premalo izkoriščeni, problem predstavljajo tudi bolj ali